

POWŁOCZYĆ (5) *vb impf i [pf]*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

inf powłóczyć (2). \diamond *praes 1 sg* powłóczę (1). \diamond *3 sg* powłóczy (1). \diamond *praet 3 pl m pers* powłóczyli (1).

Sł stp brak, Cn s.v. powłączam co, Linde XVII – XVIII w. s.v. powlec.

I. impf (5) :

1. Uciążliwie przenosić kogoś z miejsca na miejsce, włóczyć po sądach itp. [kogo do kogo] (1) :

Szereg: »pociągac i powłóczyć« (1): [Apostołowie] Nie młzcząc się wzgardy łwey y prześladowania [...] oprócz [...] przełtrzegánim się tákich/ co ich do krolow do łtároft y do rády pociągac y powłóczyć mieli: [...] łámi gotowi byli ćierpieć wšytko złe *CzechEp* 21.

2. Wyciągać coś, wywlekać (1) : Protrahe item, Pociągam/ powłóczę/ álbo wywłóczę. *Mącz* 462a.

3. Pokrywać, powlekać warstwą czegoś; expandere PolAnt; subtegere Mącz; inducere, superinducere Cn [co czym] (3) :

Przen (1) : nieraczyłz miły panie taką profłotą powłóczyć łerc nállnych aby przepomniawłły tak wielkiego dobrodzieyłstwa twego mieli się odwracać od wielmożney chwały twoiey *RejPs* 218v.

a. Malować (1) : Bálwána. leie rzemiełnik/ á złotnik złotem powłóczy iy/ y (kuie nań) łrebrne łáncuchy rzemiełnik. *BudBib Is* 40/19.

b. Obciążać, obijać (1) : Mollestra, pellis ovina, Skóra owcza. Qua galeas subtegebant, Która przyłbice powłóczyli. *Mącz* 230a.

II. [pf Zabronować [co]:

Szereg: »przyorać albo powłóczyć«: potym ij [groch lub bób] ręką rozłiewac/ y przyorać álbo powłóczyć/ tedy bárzo czyni płodną ziemię. *Cresc* 1571 83.]

Synonimy: **I.2. wyciągać; 3. pokrywać; a. malować; b. obijać.**

Formacje współrdzenne cf 1. WLEC.

Cf **POWŁOCZENIE, POWŁOCZONY**